

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenica S. D., odvjetnica iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, radi nedonošenja rješenja, na sjednici vijeća održanoj 15. siječnja 2020.

r i j e š i o j e

I. Upravni spor se obustavlja.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 2.500,00 kn.

Obrazloženje

Tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog propuštanja tuženika da u zakonom propisanom roku donese odluku povodom žalbe koju je tužitelj izjavio protiv rješenja Ministarstva regionalnog razvoja i fondova Europske unije, klasa: UP/I-008-02/19-03/1, urbroj: 538-01/5-19-2 od 10. rujna 2019. Tužitelj potražuje trošak upravnog spora prema Tarifnom broju 23. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.). Predlaže da Sud naloži tuženiku da u roku od 15 dana donese odluku o podnesenoj žalbi.

Tuženik je dostavio odgovor na žalbu uz koji je dostavio i rješenje od 29. studenoga 2019. kojim je odlučio o žalbi tužitelja. Protivi se podnesenom zahtjevu za naknadu troškova upravnog spora te ističe da je tužitelj tijekom 2017. podnio 464 žalbe i pokrenuo 99 upravnih sporova, a 2018. je podnio 210 žalbi i pokrenuo je 155 upravnih sporova. Kako je zbog nedonošenja pojedinačne odluke od strane drugostupanjskog tijela uz tužbu potrebno priložiti samo dokaz o izjavljivanju žalbe postavlja pitanje o opravdanosti dosuđivanja troškova sastava tužbe. Posebno ukazuje da je tužitelj samostalno podnosio tužbe u predmetima radi šutnje uprave od kojih niti jedna nije bila neuredna ili na drugi način nepodobna za odlučivanje. Iznosi razloge zbog kojih smatra da se stajališta Ustavnog suda RH iznesena u odluci broj U-III-286/18 od 9. travnja 2019. ne mogu primijeniti u ovom slučaju i predlaže da Sud ovaj zahtjev odbije.

Odredbom članka 43. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) propisano je da će sud obustaviti spor ako tuženik u tijeku spora u cijelosti postupi prema tužbenom zahtjevu.

Tužitelj je pokrenuo upravni spor tužbom od 5. studenog 2019. iz razloga što tuženik nije u roku propisanom odredbom člankom 25. stavka 3. Zakona o pravu na pristup

informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.) odlučio o žalbi koju je tužitelj 26. rujna 2019. izjavio protiv rješenja Ministarstva regionalnog razvoja i fondova Europske unije od 10. rujna 2019.

Nakon što je pozvan rješenjem Suda od 14. studenoga 2019. tuženik je rješenjem od 29. studenoga 2019. odlučio o žalbi tužitelja. Kako je tuženik tijekom spora u cijelosti postupio prema tužbenom zahtjevu upravni spor valjalo je obustaviti.

Prema odredbi članka 79. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima troškove spora čine opravdani izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu spora, a troškovi spora obuhvaćaju i nagradu za rad odvjetnika i drugih osoba koje imaju pravo na zakonom propisanu naknadu.

Tužitelj je u konkretnom slučaju koristio pravnu pomoć odvjetnika, a ovaj trošak prema naprijed navedenoj zakonskoj odredbi predstavlja opravdan izdatak u povodu spora. Za ocjenu opravdanosti troškova upravnog spora nisu od utjecaja okolnosti na koje upućuje tuženik, odnosno je li tužitelj ovaj trošak mogao izbjeći s obzirom na svoje obrazovanje, znanje i dosadašnje iskustvo.

Iz navedenih razloga na temelju odredbe članka 46. stavka 1. točke 2. Zakona o upravnim sporovima odlučeno je kao pod točkom I. izreke, dok je točkom II. tužitelju dosuđen zatraženi trošak upravnog spora sukladno odredbi članka 79. stavka 6. istog Zakona.

U Zagrebu 15. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.